

Dwaj synowie

„TO, CO BYŁO, ZNOWU BĘDZIE...”

„Za drugim razem Józef dał się poznać braciom swoim, a faraon poznał ród Józefa” – Dzieje Ap. 7:13.

W Haranie, na ziemi ludów Wschodu, w okolicy gdzie przebywał niegdyś Abram i skąd został powołany przez prawdziwego Boga Jahwe, rodzi się kolejny jego potomek – syn Jakuba, zwanego Izraelem. Owy potomek, Józef, to pierwszy syn drugiej, ale umiłowanej żony Jakuba – Racheli. Jako młodzieniec mieszkał Józef ze swym rodzeństwem w ziemi kananejskiej, gdzie jego ojciec był gościem. Kilkanaście wieków potem w mieście Dawidowym Betlejem rodzi się, „*jak mniemano, syn Józefa*” (Łuk. 3:23) i Marii, zwany Jezusem. Jego prawdziwym ojcem był sam Bóg Jahwe. Co łączy tych dwóch mężów, o których możemy przeczytać na kartach Pisma Świętego? Niewątpliwie pochodzą z tej samej linii rodowodowej (Łuk. 3:23-36; Mat. 1). Ale czy tylko to czyni ich sobie bliskimi?

Porównajmy pokrótce, jaki był stosunek braci Józefa do niego i Izraela do Jezusa Chrystusa, tego w którym wypełniły się obietnice dane pradiadowi Józefa – Abrahamowi.

„Otóż obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: i potomkom – jako o wielu, lecz jako o jednym: i potomkowi twemu, a tym jest Chrystus” – Gal. 3:16.

- Józef był umiłowanym synem swego ojca Jakuba: „*A Izrael [Jakub] kochał Józefa najbardziej ze wszystkich synów swoich...*” – 1 Mojż. 37:3. Jezus Chrystus również był umiłowanym synem Boga Jahwe: „*I oto rozległ się głos z nieba: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem*” – Mat. 3:17.
- Bracia Józefa znienawidzili go za tę ojcowską miłość i za to, że to on miał prorocze sny, w których był wywyższony: „*Nienawidzili go więc i nie umieli się zdobyć na dobre słowo...*” – 1 Mojż. 37:4,5. Bracia Jezusa – Żydzi – także Go nienawidzili za to, co czynił i mówił: „*Gdybym wśród nich [Żydów] nie pełnił uczynków, których nikt inny nie czynił, nie miałoby grzechu, lecz teraz i widzieli, i znienawidzili zarówno*

mnie, jak i Ojca mego” – Jan 15:24,25.

- Zarówno bracia Józefa, jak i Jezusa naradzali się, aby się ich pozbyć – najlepiej poprzez zabójstwo. „*Nuże, chodźmy i zabijmy go, i wrzucmy do jakiej studni*” – 1 Mojż. 37:20 – *mówili bracia Józefa, ale nie wszyscy*”. Ruben, a potem Juda byli temu przeciwni. Również w stosunku do Jezusa to głównie elita narodu chciała Jego śmierci: „*W tym czasie zebrali się arcykapłani i starsi ludu w pałacu Kajfasza. I naradzali się, aby Jezusa podstępnie pojmać i zabić*” – Mat. 26:3,4.
- Józefa bracia sprzedali do niewoli za 20 srebrników: „*Gdy więc przechodzili mężowie, kupcy midianiccy, wyciągnęli Józefa ze studni i sprzedali Józefa za 20 srebrników...*” – 1 Mojż. 37:28. Jezusa wydał, sprzedał Jego uczeń – brat Judasz, za 30 srebrników: „*Wtedy odszedł jeden z dwunastu którego zwano Judasz Iskariot, do arcykapłanów. I rzekł: Co mi chcecie dać, a ja go wam wydam? Oni zaś wypłacili mu trzydzieści srebrników*” – Mat. 26:14,15.
- Józef znajdował się w więzieniu z podczaszym i piekarzem faraona, jeden z nich został stracony, a nad drugim okazano zmiłowanie (1 Mojż. 40:1,21,22). Podobnie Jezus Chrystus znajdował się na krzyżu między dwoma skazanymi na śmierć łotrami, z których jeden umiera w nadziei wyzwolenia w Królestwie: „*I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do królestwa swego. I rzekł mu: Zaprawdę powiadam ci dziś, będziesz ze mną w raju*”.
- Odrzucenie Józefa i Jezusa przez ich braci stało się błogosławieństwem dla pogan (1 Mojż. 41; Rzym. 11:30).
- Józef dał się poznać swym braciom i przebaczył im wszystkie winy (1 Mojż. 45:1-13), podobnie Jezus Chrystus przebaczył swym braciom Żydom: „*Ale i oni [Żydzi], jeśli nie będą trwali w niewierze, zostaną wszczepieni, gdyż Bóg ma moc wszczepić ich ponownie*” – Rzym. 11:23,31. Warto tutaj wspomnieć, że podobnie jak bracia Józefa nie poznali go za pierwszym razem, tak i Jezusa w okresie pierwszego przyjścia Żydzi również nie rozpoznali. Za drugim razem Józef dał się poznać swym braciom: płacz, niepewność, ale również radość to owoce tego spotkania (1 Mojż. 45:1-4). Prorocy wspominają, że przy drugim spotkaniu z Jezusem Izraelici będą poddani podobnym emocjom (Zach. 12:10) i w końcu zyskają łaskę (Rzym. 11:25-29).



Przedstawiłem kilka przykładów na to, jak podobne było postępowanie braci Józefa, którzy tworzyli załączek Izraela oraz ich potomków kilkanaście wieków później w stosunku do Jezusa. Józef jest często wskazywany jako typ na Jezusa. Bez względu na to, jak będziemy patrzeć na te dwie postacie, w tym i w wielu innych przypadkach sprawdza się to, co w dwu miejscach Starego Testamentu pisze mędrzec Boży Salomon: *„To, co było, znowu będzie ... to, co jest, było już dawno”* – Kazn. 1:9, 3:15. Na tej zasadzie wypełnia się większość proctw starotestamentalnych, które dotyczą literalnego Izraela, a ich powtórne wypełnienie realizuje się niejednokrotnie na Izraelu duchowym.

Jest jeszcze jedna ważna sprawa: ostrzeżenie wynikające z dziejów Izraela dla duchowego Izraela. W liście do Koryntian (1 Kor. 10:1-13) apostoł Paweł bardzo mocno to podkreśla: *„A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków”*.

Musimy pamiętać o tych słowach i nie traktować historii Starego Testamentu jako czegoś zbytecznego dla chrześcijanina.

Jończy Andrzej
R-
„Straż”